

ஈ.வே. ரா என்னும் பெரியார்!

அரை நூறாண்டுகளுக்கு மேலாய்,
இம்மண்ணில்;
உச்சரிக்கப் படும் பெயர்!

மனிதம் தேடிய மா மனிதன் நீ!
கருத்துக்களை எவர் மீதும்,
யார் மீதும் என்றும் நீ திணித்ததில்லை!

அறிவோடு சிந்திக்க,
அனைவரையும் அழைத்தவன் நீ!
எனக்கு மீசை முளைக்கும் முன்னே,
இம் மண்ணை விட்டுப் போனவன் நீ!

நான், தேடலும் தொடங்கி,
தெளிவை நோக்கி, நகரும் போது,
காலன் உன் கணக்கை முடித்துவிட்டான்!

ஒரு கடவுள் மறுப்பாளனாகவே,
உன்னைக் காண முடிந்தது!

மக்கள் கூடும் இடங்களில்,
உனக்குச் சிலை,
அவற்றில் உன் கருத்துக்கள்!

“கடவுள், இல்லை, இல்லவே இல்லை,
கற்பித்தவன் முட்டாள்” என,
அன்று எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை!

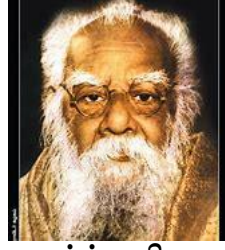
இளைஞனாகும் முன்னே,
என்னுள் எழுந்த கேள்வி,
எதற்காக, இந்த உலகம் இயங்குகிறது?

எந்தையிடம் தொடங்கிய,
எனது தேடல் இன்னும் தொடர்கிறது!

திருச்செங்கோடு மாநாடுதான்,
உன்னை திசை திருப்பியதை அறிந்தேன்!
அதன்பின் தான்; உனது,

சுயமரியாதை சிந்தை செயல்படத்
தொடங்கியுள்ளது!

உன் கருத்தியல் தாங்கிய ஆசான்கள்,
நண்பர்கள் என,

வாய்ப்பு கிடைத்த போது,
சிந்தையை ஓட விட்டேன்!

பட்டினத்தடிகளோடு,
இன்னும் பலரது, பாடல்களையும்
வாழ்வியல் தேடலோடு,
படித்த போது,
நீயும் நினைவுக்கு வந்தாய்!

ஏற்ற தாழ்வுகள் வாழ்வின்,
இயன்நிலை என்றதை, ஏற்காதவன் நீ!

கோயில் நுழைவுதான்,
உனது குறிக்கோள் எனில்,
நாராயண குரு போல் நீ,
நடை பயின்றிருக்கலாமே;
என எண்ணினேன்!

இம்மண்ணுக்கு அது ஏலாத காரியம் எனப்,
பின்னாளில் புரிந்து கொண்டேன்!

முப்பதுகளின் தொடக்கத்தில்,
மனிதத்தின் முகவரி அறிந்தேன்!
கடவுளை மனிதன் படைத்த,
கருத்தியல் தெளிந்தேன்!

அறிவோடு சிந்தித்து,
வாழ்க்கையின் ஆழம்
உணர்ந்தவன் தமிழன்!
இயங்கு சக்தியின் இயன்நிலை உணர்ந்து,
தேவைக்கு ஏற்பக் கடவுளைப் படைத்து,
தெளிவுடன் வாழ்ந்தவன்!

கற்பனைக்கொவ்வாத,
கதைகள் எனவாய், புராணம் படைத்து,
கணவன் மனைவியாய் கடவுளும் ஆக,
ஏற்ற தாழ்வுகள்; பின்னாளில்,
எளிதாய்ச் சமைக்கப் பட்டன!

பக்தி இலக்கியம் பரவிய போதும்,
மானுடம் மட்டும் மீளவே இல்லை!

இம்மண்ணில்,
நீயும் மகாத்மாவும் மட்டுமே,
தலைவனாக விரும்பாத,
மனிதனாய் வாழ்ந்தீர்கள்!

நீ மூத்திரச் சட்டியை,
முதுகில் சுமந்தாய் யென,
கேவலப் படுத்துகிறது ஒருகூட்டம்!

அறியாது, அந்தக் கூட்டம்,
எல்லா மகான்களும்,
துன்பியல் தாங்கிதான்,
மரித்திருக்கிறார்கள் என்று!

உனது போராட்டத்தால்,
முகவரி பெற்றவர்கள்தான்,
உன்னை மூடன் என்கிறார்கள்!
திராவிடம் என்கிறார்கள்!

அதுவே,
உனது சிந்தையின், செயலின் வெற்றி!

தமிழ், திரமிளமாகி; திராவிடமானதை,
அறியாதவர் அவர்!

கன்னடம் உனது மொழியானதால்,
திராவிடம் எனும் கருத்தியல் வந்ததோ?

கடவுள் என்பது,
உணர்வில் தோன்றும்;
ஓர் உயரிய நம்பிக்கை!

படைத்தவன், அவனோ, அவளோ,
எதுவோ அதுவோ யார்தான் அறிவரோ!

மதங்களைப் படைத்தது மனிதனே!
மகான்கள் யாவரும்,
இறைவனாய் உணர்ந்ததை,
இயம்பிச் சென்றனர்!
இறைவனின் தூதராய்,
ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நம்பிக்கை!

இன்றையச் சாமியார்கள் போல்,

மூளைச் சலவைச் செய்து,
முகவரி கண்டவனல்லவே நீ!
யாவரையும் சிந்திக்கச் சொன்னாய்!

மனிதனை மனிதன் மதிக்காத மான்மியம்;
உனக்குப் பின்னால் தான் வந்தது என்பர்!
உண்மைதான்!
அடிபட்ட நாய் சீறுவதைப் போல்தான் அது!

உனக்கு முன்னே,
ஒரு சமூகம் இம்மண்ணில்;
சமூக விடுதலைக்கு வித்திட்டதை,
விருஷமாக்கியவன் நீ!

அந்தக் கடவுளை,
முழுமையாக உணர்ந்தபோது,
ஒன்றைப் புரிந்து கொண்டேன்!

உன்னைப் படைத்து,
தன்னிலை உணர்த்தும் தகைமையால்,
மானுடம் போற்ற, பேதமைக் களைய
பிரியமானான் என்று!

ஆச்சாரியன் இராமானுஜனுக்கும்,
உனக்கும், செயல்நிலை ஒன்றுதான்!
தேடிய கலன்கள்தான் வேறு வேறு!

ஒன்றை யொன்று அழித்தே யுண்ணல்,
உலக நியதி என்பது போல்,
அறம் வெல்ல அந்த இறைவன்;
உன்னை அனுப்பி தன்னையும்,
சீண்டிக் கொண்டான் போலும்!

எழுதிய புராணத்தில் உண்டு,
எதிரியாய் இரணியன்,
பிறவி கொண்டான் என்று!

உன் பெயரால் தவறிழைப்பவர்கள்,
ஒருநாள், தன்னையுணர்ந்து
மாற்றிக் கொள்வர்!
அந்த இறைவன் எழுதிய,
மாறா வாழ்வியல் தத்துவம் அதுவே!
மானுடம் வெல்ல வந்த மாமணியே!
நீ வாழ்க!

- கவிவளவன்,
04-05-2022 (01.45 PM)